

Uit de PC van de voorzitter

Dick Vunderink

Apimondiacongres in Lausanne. Daarover zou ik wat vertellen en daarbij kun je veel kanten op. Want zo'n congres heeft talrijke aspecten. Ik geef maar een sfeerbeeld. We zijn er met de caravan heen gegaan maar, er zijn meer slimme imkers en zo stonden wij op de camping tussen Zwitserse imkers en geleidelijk zag je ook steeds meer bekende gezichten uit Nederland. 'Beekeeper meets beekeeper' was het motto van het congres en dat begon al op de camping aan het fraaie Lac Léman.

Wat moet je je nu bij zo'n congres voorstellen?

Een grote handelsexpositie waar alles wat een imker kan gebruiken staat te pronken. Van Chinese overlarfnaaldjes tot industriële ontzegel- en afvulmachines. Het is op zich al reuze leuk om te zien wat er voor de grote beroepsimkerij in de zuidelijke landen voorhanden is. Daar voel je je klein bij, maar je groeit weer als een van onze imkers te horen krijgt dat wij op veel gebieden minstens zo professioneel met de bijenhouderij bezig zijn. Ik kan me dat voorstellen. Als je produktie moet maken kun je je nauwelijks permitteren tijd uit te trekken voor de diepgang. Verder was er een fraaie expositie over het bijenleven voor het publiek en een mooie bijenstand met een bevruchtungsstationopstelling.

Dan de inhoudelijke kant. Elke morgen en middag een serie lezingen van tien minuten over verschillende thema's: bijenziekten, genetika, bijenbiologie, de bij en het milieu, tolerantie van de bij tegenover de varroamijt, imkertechniek, flora en bestuiving, bijenprodukten en apitherapie. Steeds een serie van zeven tot tien lezingen, waarbij je, als de eerste vier niet interessant zijn, hoop en zitvles moet hebben voor de rest. Ik heb met enkele Nederlandse vrienden afgesproken dat we onze ervaringen zullen bundelen om te proberen ook een inhoudelijk verslag voor **Bijen** te kunnen maken. Want het is echt onmogelijk om alle lezingen te volgen en op te nemen. Voor mij was dat nog sterker omdat ik als vertegenwoordiger van Nederland ook de bestuurlijke vergaderingen moest bijwonen. Ik kan het organisatorisch vermogen van Apimondia het best illustreren aan de woensdagvergadering.

Aanvang 10.00 uur. Het bestuur kwam tegen 10.20 uur binnenwandelen en babbelde vrolijk door met deze en gene. Veertig mensen in een grote congreszaal, voorzitter en secretaris hoog op het podium, geen simultaanvertaling, slecht microfoongebruik, een uur discussie of er in 1993 nu wel of niet besloten was dat België het congres in 1997 mag organiseren,

onaangekondigde agendapunten, om 13.30 uur de mededeling dat we nu de zaal moesten ontruimen en de volgende zaal was weer zo klein dat er nauwelijks veertig stoelen in konden. Om 16.00 uur werd de vergadering gesloten, van 10.00 tot 16.00 geen pauze gehad, geen koffie of ander drinken, geen lunch. Wèl hadden we meegeholpen om onze heer Sommeijer van de Universiteit van Utrecht te benoemen tot voorzitter van de Vaste Commissie Nectarplanten en Bestuiving. En intussen misten we twee series lezingen.

Op meer punten was de organisatie slecht. De inschrijving was een rommeltje, de projectie van de dia's en slides was soms abominabel, dan weer waren de slides niet te vinden en kreeg je van de inleider een stortvloed van getallen over je heen.

Dat waren de minder leuke kanten. Verder was het gewoon erg leuk om er te zijn, om een beeld te krijgen van de wereldwijde imkerij, imkers van elders te ontmoeten.

Je neemt er altijd ideetjes van mee. Het is vooral een ontmoetingspunt van wetenschappers en onderzoekers die bijpraten elkaar inspireren. Ik heb nu een goed beeld van wat Apimondia voorstelt zodat ik er nu over kan meepraten.

Overigens was mijn conclusie: laten we geen ambitie hebben dit congres nog eens in Nederland te organiseren. Bovendien staan anderen te trappelen. In 1997 van 1-6 september in Antwerpen. Noteer dat vast want dichterbij komt het voorlopig niet. In 1999 is het congres in Vancouver en in 2001 in Zuid-Afrika en ik wens ze alle drie sterkte en succes.

289

bijen FAMILIEBERICHTEN

Op 24 augustus is op 88-jarige leeftijd overleden ons oudste lid de heer

HENDRIK HAMMINGA

Hij was bijna 60 jaar lid, een van de eerste leden en een gewezen bestuurslid. Zijn kennis en mening van het imkeren deelde hij graag met een ieder en hij heeft velen tot bijhouden aanzet. Wij zullen op onze vergaderingen een karakteristiek imker-collega moeten missen.

Het bestuur en de leden bieden de familie nogmaals hun oprechte deelneming aan.
Bestuur en leden VBBN-subvereniging Ter Apel e.o.

Op 21 augustus is op 78-jarige leeftijd overleden de heer

PAUL LASANCE

We verliezen in hem een integer en gewaardeerd collega-imker.
Zijn vrouw en zoon Reinier wensen wij sterkte toe.

Bestuur en leden
NCB bijenhoudersvereniging Geldrop